

Élet és Irodalom

A huszonöt éve megjelenő *Élet és Irodalom* repertóriumának összeállítása meg nem kerülhető, de nehéz feladat. A magyar kultúrában negyedszázada jelen levő lap hasábjain „az ellenforradalmat követő társadalmi eszmélés fontos irodalmi dokumentumai”-tól kezdve kortárs irodalmunk szépirodalmi alkotásaiig és publicisztikai jellegű közleményeiig is szép számban található marandó értékű írások. S mivel a hetilap nemcsak irodalmi, hanem — ahogy alcímében hirdeti — politikai is, helyet adott számos, a közgondolkodást később szintén befolyásoló szociálpolitikai, közgazdasági, oktatáspolitikai vitairatnak is. Jogos tehát az igény, hogy mindezek a dokumentumok visszakereshetők legyenek.

A szegedi Somogyi Könyvtár munkatársai Gyuris György vezetésével válogató szempontú, de ezen belül a lehető legteljesebb információfeltárássra vállalkoztak. Elsőként a kezdő kilenc év, 1957—1965 anyagát dolgozták fel. A tervek szerint a következő évek repertóriumára öt éves ciklusokban jelenik meg, 1966—1970, 1971—1975, 1976—1980-as időhatárokkal. Ezzel párhuzamosan megkezdik az éves tartalomjegyzékek kiadását, majd öt éves összesítésüket is.

Az anyag rendezésekor már kitűnt, hogy terjedelmi okok miatt teljes „ÉS”-repertórium nem készíthető. A szerkesztők ezért úgy döntöttek, hogy a feltárási kritériuma a magyarországi vonatkozás lesz. Így a repertórium a magyar kultúra viszonylag teljes tükörképe. Az összeállítók tehát nem vették számba az apróbb, kisebb terjedelmű vagy jelentéktelenebb írásokat, valamint a külföldi szerzők nem magyar vonatkozású cikkeit, illetve a külföldi művészek, együttesek előadásaira, kiállításaira vonatkozó kritikákat. Ez utóbbiakat akkor sem, ha az írások magyar szerzőktől származnak.

A repertórium első kötete még így is mintegy 11 ezer adatot tartalmaz. Szakrendi felépítésű, egy publikációt általában egy helyen vesz számba. Kivétel ez alól, ha a könyvismertetés több könyv-

re vonatkozik. A négy fő fejezet: *Szépirodalom*, *Publicisztika*, *Kritika*, *Életrajz*. Ezekon belül az időrend vagy az anyag természete szerinti rend érvényesül, az életrajzok esetében például az érintettek nevének betűrendje.

Legegyszerűbb, így legáttekinthetőbb a szépirodalmat lajstromozó fejezet. A hatalmas közleménytömegben is könnyű az eligazodás. (Az „ÉS” első 9 éves működése alatt körülbelül 3600 verset s mintegy 740 elbeszélést publikált!) Legnehezebb áttekinteni a publicisztikai írásokat számba vevő fejezetet. A szerkesztők itt 19 csoporton belül további 132 csoportba osztották az írásokat. Az információfeltárásnak ezt a mélységét — tekintve, hogy nem szakfolyóiratról, illetve szakrepertóriumról van szó, hanem olyan irodalmi, politikai hetilapról, amelyikben az anyag többségét jelentéktelenebb írások adják — nem tartom indokoltnak. Lehet, hogy szentségtörés, de megkockáztatom: nem éri meg a befektetett munkát! Amellett elég nehéz meghatározni, besorolni, hogy miről is szól egy publicisztikai írás, ha ilyen csoportok vannak: művelődéspolitika, kulturális kapcsolatok, művelődési igények, művelődési formák, művelődési intézmények; vagy eze-

